

i FN. Man forbeholder sig ret til at handle, præcis ligesom USA gør. Men så kan man selvfølgelig trøste sig med, at EU har et værdigrundlag, som er meget bedre. Personligt synes jeg såmænd, at den amerikanske forfatning er et noget smukkere skrift end det, vi behandler her i dag, men lad det nu være.

Sagen er jo også, at vi jo godt ved, hvordan EU agerer internationalt, agerer i de internationale handelsforhandlinger, agerer, når man skal lave aftaler med afrikanske lande. Så insisterer man jo også på, at det skal være de europæiske økonomiske interesser, der skal være dominerende. Der er ingen blødsødenhed der.

Der er altså efter Enhedslistens opfattelse ingen grund til at tro, at mere magt til EU og opbygning af EU som alternativ til USA skulle være den rette vej at gå. Så både når man ser på processen, og når man ser på indholdet af traktaten, er der efter Enhedslistens opfattelse ikke nogen tvivl om, at vi må stemme nej til den traktat, der foreligger.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Udenrigsministeren.

Kl. 14:10

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
Den hemmelige ratificering, sagde hr. Per Clausen, som jo er en meget humoristisk mand, og henviste også til nogle aviser.

Den hemmelige ratificering, den manglende folkelige debat – altså, jeg var faktisk til møde i går i Landstingssalen; det var et offentligt møde med landbrugskommissæren, og der stillede vi os totalt til rådighed, naturligvis, for alle de spørgsmål, der måtte komme, og de debatindlæg, der måtte være, om Kommissionens politik, dvs. den europæiske politik i 2009. Jeg tror, der var 3 folketingsmedlemmer. Det er så i orden, de har jo haft andet at lave. Men fra offentligheden var der måske 15. Jeg mener ikke, at man kan bebrejde os, at der ikke kommer nogen til de møder, hvor man kan møde landbrugskommissæren og udenrigsministeren. Det er klart, de kan være dødsens uinteressante at møde, men man kan ikke sige, at vi prøver at lave noget i hemmelighed, når vi laver offentlige møder, hvortil der hverken kommer folketingsmedlemmer eller offentlighed.

Så kan jeg se, at der skulle være en demonstration i dag – man demonstrerer imod, at den her traktat ikke kommer til folkeafstemning. Jeg så ud ad vinduet her til formiddag og så demonstrationen. Der var ti røde faner og ti mand, en

mand bag hver fane, og så var der ti kinesiske turister, der fotograferede dem. Men er det vores fejl, at der, når der kaldes til demonstration af Enhedslisten, så kommer ti røde faner og ti fanebærere og ti kinesiske turister?

Så jeg synes, man skal passe på med hele tiden at bebrejde nogen, at de ikke fører en debat. Der har været rig mulighed for at føre en debat. Alt er lagt frem. Vi har gennem de sidste flere år ført debatten. Vi havde den store folkehøring i Odense, som var en succes med heldagsfjernsyn osv., hvor alle udtalte sig og alle diskuterede. Det er da en del af processen op til det, der er sket i dag. Det var ganske vist om forfatningstraktaten, men vi er jo enige om, at det meste er videreført. Så det var den folkelige debat om, hvilket EU man ville have, som var.

Altså, alle opfører sig jo ikke som hr. Messerschmidt og hr. Clausen, som synes, de vil sige det samme hele tiden. Det kan jo godt være, at befolkningen er lidt mere fantasifuld end hr. Clausen og hr. Messerschmidt og synes: Det har vi sagt, det har vi hørt, vi er kommet videre. Og det er det, hr. Clausen kan se, når han indkalder til demonstration og der så viser sig ti røde faner – ja, de er gået, hr. Clausen behøver ikke at gå hen og se efter; der er ikke længere ti røde faner, der heller ikke ti fanebærere, der heller ikke ti kinesiske turister. Så det kan jo godt være, at befolkningen er kommet længere end hr. Messerschmidt og hr. Clausen og synes, at de har hørt det.

Så jeg synes, den her tese med, at der ikke er nogen folkelig debat og det er regeringens skyld, er mærkelig. For der har ikke været nogen, der har villet forhindre en folkelig debat, tværtimod var der inviteret til den. Og jeg skal takke hr. Messerschmidt og hr. Clausen for at have sikret bidraget til den offentlige debat med de 600 spørgsmål, de har stillet. Til denne traktat er der stillet lige så mange spørgsmål som til alle de øvrige traktater tilsammen – tilsammen. Det er meget, meget flittige medlemmer af Folketinget, vi har, og det skal vi kun være taknemlige for, for vi skal jo selvfølgelig i bund med det. Men det betyder så sandelig også, at der er givet alt det materiale, der kan gives, til en offentlig debat og til en god folketingsdebat. Og debatterne har jo været gode, vi har haft forespørgsler, og vi har haft samråd, og mange af emnerne har jo kørt igen i alle mulige konfigurationer. Bl.a. domstolene har vi haft, nu er det ændringsforslag i dag, og vi har haft en forespørgselsdebat,